

Nr 205.

Av herr Nilsson, Petrus, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen framlagda förslag rörande dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst.

Uti den till innevarande års riksdag avlämnade statsverkspropositionen har statsrådet och chefen för Kungl. finansdepartementet, under för flera huvudtitlar gemensamma frågor, upptagit frågan om dyrtidstilläggen för befattningshavare i statens tjänst och därvid kommit till det resultat, att för det budgetår, som nu avses, borde dyrtidstilläggen utgå efter ett för hela året fastställt indextal, utan att rubbas genom under året uppkommande prisväxlingar. Kungl. Maj:t har följt detta statsrådets förslag. Att ett sådant förfaringssätt innebär väsentliga fördelar ur flera synpunkter torde vara obestridligt, och även om vissa olägenheter skulle vara förknippade med en sådan anordning, torde fördelarna vara så övervägande, att riksdagen bör godkänna Kungl. Maj:ts förslag i vad det avser ett enhetligt beräkningstal för dyrtidstilläggen. Ett dylikt beräkningstal har Kungl. Maj:t icke nu velat definitivt fastställa utan har föreslagit, att fastställandet skulle ske senare med beaktande av växlingar, som förekomma under innevarande budgetårs olika kvartal. Kungl. Maj:t har emellertid utgått ifrån att medelindexställningen skulle komma att hålla sig mellan 174 och 176.

Det synes emellertid, som om det både vore möjligt och skulle erbjuda fördelar, om redan innevarande riksdag definitivt fastställde indextalet för nästa budgetår. Starka skäl tala härvid för den meningen, att riksdagen bör bestämma ett indextal, som ligger något under innevarande budgetårs medelindextal. Sålunda visa prisen på förnödenheter en nedåtgående tendens. De förslag, som Kungl. Maj:t framlagt, rörande nedsättning av såväl direkta som indirekta skatter, måste även tydligen, om de vinna riksdagens bifall, leda till att index i någon mån kommer att nedgå.

Det indextal, som med hänsyn härtill skäligen borde fastställas, synes kunna sättas till 170.

En så begränsad nedsättning från det av Kungl. Maj:t föreslagna indextalet kan ej anses vara grundad på osannolika förutsättningar.

För övrigt må det vara tillåtet att erinra därom, att Kungl. Maj:t föreslog 1924 års riksdag (i prop. nr 5), att dyrtidstilläggen skulle utgå efter

en beräkning, som för de oreglerade verken skulle motsvara ett indextal av 166.

Med stöd av det ovan anförda hemställes härmed,

att riksdagen måtte besluta, att dyrtidstilläggen för befattningshavare i statens tjänst måtte för budgetåret 1926—1927 utgå efter ett till 170 fastställt indextal.

Stockholm den 22 januari 1926.

Petrus Nilsson,
Gränebo